

William Shakespeare: *Jak se vám líbí?* (1599) v překladu Josefa Václava Sládka (1917)

[...]

Jaques: Celý svět jest jeviště
a všichni mužové i ženy pouze herci; vstupují
a odcházejí zas a **jeden člověk**
hrá ve své době mnohé úlohy;
a jejich dějství sedmerý jest věk.
Zprv **nemluvně**, jež vrňouká a slintá
v své chůvy náručí. Pak plačtivý
žák s torbou, s tváří jako jitro skvoucí,
jenž neochotně plouží do školy
se jak plž. A dále **mlenec**
jak výheň stenající, s žalostnou
na obočí své děvy písničkou.
Potom **sudí** jest
břich kulaťoučký vycpán kapouny,
zrak přísný, vzorně přistřižený vous,
pln moudrých vět a nauk zvětralých;
a tak svůj úkol hrá. Věk šestý pak
se schýlil v **hubeného šosáka;**
má trepky, okuláry na nose
a měšec po boku; na scvrklých lýtkách
se spodky plandají, jež z mladosti
si dobře ušetřil, a hluboký
hlas mužný do dětského diskantu
zas přecházeje, piští v zvuku svém
a kozmičí. A výjev poslední
tu konče divnou, děje plnou hru,
jest druhé dětství, **čiré zapomnění,**
kde zuby pryč a zrak a chuť a vše.

(SHAKESPEARE, W.: *Jak se vám líbí?* překlad J.V.Sládek)

William Shakespeare: *Jak se vám líbí?* (1599) Překlad Františka Fröhliche (1980)

Jaques: Celý svět je divadlo
a lidé, muži, ženy, jsou jen herci.
přicházejí, odcházejí, a **každý**
v životě hraje řadu rolí v sedmi dějstvích
lidského věku: nejdřív **nemluvňátko**,
kňourá a slintá mámě v náručí.
Pak **ufňukaný školák** s těžkou brašnou,
tvářičku vymydlenou, do školy se plouží
neochotně jak hlemýžď. A pak **milovník**,
vzdychá jak pec a sepisuje básně
na obočí své slečny. Potom **voják!**
Kleje, sprostáčí, má elegantní knír,
je urážlivý, rve se rád a zprudka,
bublinu slávy loví třeba v hlavních
nepřátelských děl. A pak už **soudce**:
z úplatků břicho pěkně vypasené,
přísný zrak, ostře zastřižený vous,
poučuje a chrlí banálnosti
a hraje roli. Šestý věk mění kostým!
Přichází pohodlný **děda v bačkorách**,
na nose brejle, pásek povolený,
kalhoty z mládí se mu plandají
na scvrklých nohou. Mocný mužný hlas
se vrací k dětské fistuli a piští
a třaslavě v něm píská. **Poslední akt**,
jenž tento pestrý příběh uzavírá,
je druhé dětinství a zapomnění:
už nejsou zuby, oči, chuť – už není nic.

(SHAKESPEARE, W.: *Jak se vám líbí?* překlad F.Fröhlich, dostupné na https://corpora.fi.muni.cz/kapradi/run.cgi/browse?textid=Frohlich_AYL.cz:firstblock=351)

William Shakespeare: *Jak se vám líbí?* (1599) Překlad Pavla Drábka (2023)

Jaques: Celý svět je scéna
a všichni muži a ženy pouzí herci.
Mají své odchody i nástupy
a **člověk za svůj čas sehraje mnoho partů**
v dějstvích sedmera věků. Nejprve **dítě**,
co brečí a blinká chůvě v náruči.
Pak kňouravý **školák**, co z rána s ranečkem
a rozzářenou tváří se vleče jak šnek
a nerad do školy. Pak **zamilovanec**,
co vzdychá jak měchy tu truchlivou baladu,
co napsal o čele své milé. No a pak **voják**,
co kleje až hrůza a kníry má jako pardál,
hrr když jde o čest, hbitý a mrštný v bitce,
a žene se za bublinou zvanou sláva
třeba i kanónu v chřtán. A pak **pan soudce**
s buclatým bříškem a křupavým kuřátkem,
se zrakem přísným a ctihodným plnovousem
jen srší moudrou radou a příkladem mnohým.
A tak hraje svůj part. Věk šestý se sejde,
s ním vyzáblý **pantáta** – pantalon v pantoflích –
brejličky na nose, penízky u boku v měšci,
do kalhot z mládí, co zachoval, vejde se dvakrát –
dvě nožky naráz – a jeho dřív mužný hlas
mutuje zas na dětský soprán – kníká
a píská, když mluví. **Poslední výjev ze všech**,
co končí tu zvláště pestrou historii,
je **druhé dětství a čiré zapomnění** –
zuby nic, oči nic, chuť nic a všechno nic.

SHAKESPEARE, W.: *Jak to máte rádi* (Překlad Pavel Drábek pro projekt JAMUNI, 2023,
úryvek z 2. dějství)